

Kerstgedachtes 2019

***Uitgesproken door Nanny Notten-Vernooy,
Voorzitter van het Vrouwengilde Meerssen,
op 10 december 2019.***

Kerstmis: Wij vieren dat Jezus geboren wordt in Bethlehem, in een stal ligt hij in een kribje als zijn wieg. Hij wordt omringd door een liefdevolle Maria en Joseph, (kijk eens naar de kerstmenukaart op de tafel), de uitstralende warmte van de os en de ezel en met herders als kraamvisite. De engelen zingen hem toe en het goud, de wierook en de mirre als luxe cadeautjes volgen later met de drie koningen. Het begin is vredig, onwetend van wat er komen gaat...

U weet zelf ongetwijfeld nog hoe de geboorte van uw eigen kinderen en kleinkinderen, of de geboorte van uw nichtjes en neefjes is verlopen. De spanning vooraf, het verloop van de bevalling, de grote vreugde of soms een intens verdriet nadien.

In onze samenleving worden baby's doorgaans gekoesterd en liefdevol ontvangen in roze en blauwe wolken door hun ouders en grootouders. De geboorte van een kind is een groot feest met slingers van kaarten, kraamvisite en nog meer kraamcadeautjes.

Het bieden van een fijne jeugd aan hun kroost in prettige leefomstandigheden is een belangrijk levensdoel dat heel hoog staat op de rangorde van belangrijkheid van ouders en grootouders.

Vanaf het prille begin tot aan de volwassenheid ontfermen wij ons over onze kinderen. Zij worden beschermd, gemonitord en gestimuleerd niet alleen door hun eigen ouders maar ook door vele organisaties, instituten en wetgeving van velerlei aard. En we vinden ook dat iedere bedreiging van de rechten van onze kinderen, hoe dan ook, onmiddellijk aangepakt moet worden.

Kinderrechten. Deze zijn dit jaar exact 30 jaar geleden door de Verenigde Naties vastgelegd in het *Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind*, dat gebaseerd is op de *Universele Verklaring voor de Rechten van de Mens*. Voor alle kinderen ter wereld geldt het afdwingbare recht op leven, bescherming en ontwikkeling.

Maar helaas, in de praktijk gelden deze kinderrechten blijkbaar meer of minder voor sommige kinderen.

Onlangs laaide de politieke discussie weer heftig op rond terughalen van 56 Nederlandse kinderen van 23 Nederlandse IS-moeders uit 2 kampen in Noord Syrië.

De eis bij de rechter in een kort geding is: haal deze kinderen, met name de baby's, peuters en kleuters uit de kampen. Deze kinderen kunnen immers niet verantwoordelijk gehouden worden voor de gedragingen van hun ouders. In tegendeel, zij worden beroofd van hun jeugd. Er zijn erbarmelijke leefomstandigheden in de kampen, er is geen medische zorg, niets en zeer jonge kinderen sterven.

De strijd en zoektocht van enkele Nederlandse grootouders om hun kleinkinderen terug te halen uit de kampen is vorig jaar in een tv-documentaire in beeld gebracht. Misschien heeft u die gezien.

Na de uitspraak van de rechter, waarin de Nederlandse Staat een inspanningsverplichting oplegt om de kinderen onder de 6 jaar, al of niet met hun moeders, uit de kampen terug te halen, spoort er een straalje hoop bij de familieleden van de kinderen. Maar in de politiek en media volgen heftige reacties. Juristen gaan in op de ins en outs van de uitspraak, Tweede Kamerleden spreken zich heftig vóór of tegen uit, columnisten hekelen de hypocriete houding van de weigeraars. De regering gaat in hoger beroep.

Al een goede week later spreekt de rechter van het Gerechtshof in het hoger beroep het oordeel uit en verwijst de zaak terug naar de politieke besluitvorming. Hij bevestigt weliswaar dat het gaat om een erbarmelijke situatie van de kinderen in een zeer onveilige regio, maar laat prevaleren dat de Nederlandse Staat in internationale betrekkingen grote vrijheid heeft om naar eigen inzicht te opereren en dat geldt ook voor deze zaak. Gevolgd door weer de nodige pro en contra reacties in de media. Van een triomfantelijk gelijk gekregen hebben tot diep onbegrip. Eind november hoor ik dat de eisers naar de Hoge Raad gestapt zijn maken om in cassatie te gaan. Een rechtsgang die lang kan duren. Deze regering gaat waarschijnlijk niets meer ondernemen, toont geen erbarmen. Ikzelf leef mee met de kinderen en word treurig van hun erbarmelijke situatie.

En ook elders leven er in vele kampen duizenden kinderen in erbarmelijke situaties.

Tussen de betekenis van het woord erbarmen en het woord erbarmelijk zit een wereld van verschil.

Het woord erbarmen betekent: medelijden hebben, zich over iemand ontfermen.

Erbarmelijk betekent het tegendeel: abominabel, beklagenswaardig, schrijnend, treurig, verschrikkelijk.

Ondertussen krijg ik mee dat andere Europese landen (Groot-Brittannië, Denemarken, Duitsland) enkele IS-moeders met hun kinderen wel hebben teruggehaald.

Een gedicht:

Kleine mensen

*Kinderen,
overal vandaan*

*kleine mensen zoals wij
gevangen in een loterij
een kleine Irakees, een jonge Afghaan
uit Syrië
uit Gaza
alwaar dan ook vandaan*

*uit Rwanda
uit Uganda
of Litouwen dit keer
het maakt niet uit
waar of wanneer*

*kinderen
staan steeds weer vooraan
gevangen in de razernij
voor mensen zoals jij
een kleine jood, een jonge Palestijn
uit Damascus
uit de woestijn
of waar het ook mag zijn*

*uit Bhutan
uit Soedan
of Bethlehem dit keer
het maakt niet uit
waar en wanneer.*

Dit gedicht komt uit de bundel 'je bent er geweest' van Arie de Bruin.

Lieve dames van het Vrouwengilde Meerssen,

Laten we het kerstkind en alles waar het voor staat koesteren, maar neem al die andere kinderen in erbarmelijke leefsituaties ook een beetje mee in uw gedachten.

En dan terug naar het hier en nu.

Eerst nog even naar blije en spelende kinderen. Zoals U weet steunen wij samen dit jaar speeltuin St. Joseph in Meerssen als sociaal project.

En voor zo meteen wens ik u een heerlijk kerstdiner, waarbij wij samen gezellig genieten van de muziek van het dameskoor Belcanto-Resonance.

Ik wens u en de uwen een zalig Kerstmis en fijne feestdagen! Dank voor uw aandacht.